

BUILT SPACE / NON-RESIDENTIAL / NEW

RO Spațiu construit / Nerezidențial / Nou HU Megépített tér / Nem lakóépület / Új SRB Izgrađen prostor / Ne stambeni / Nova

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES

RO Autor(i)/Reprezentanți echipă SRB Sazroč/A csapat képviselői HU Autori/ Predstavnici tima

Macalik Arnold, Lázár Csaba, Szilágyi-Bartha József

USABLE AREA

RO Suprafața utilă HU Hasznosítható terület SRB Korisna površina

600

COLLECTIVE/OFFICE

RO Colectiv/birou HU Kollektiva/iroda SRB Kolektiv/biro

Mossfern Architectura

CONSTRUCTION COMPLETION DATE

RO Data finalizare construcție HU Az építkezés befejezésének dátuma SRB Datum završetka izgradnje

August 2023

EXTERNAL COLLABORATORS

RO Colaboratori externi HU Külső munkatársak SRB Spoljni saradnici

Virág Jácint, Kiss Kristian, Ciprian Georgiu, Elekes Károly

CLIENT

RO Client HU Ügyfél SRB Klijent

OFSPPE, Order of Saint Paul the First Hermit in Transylvania, Bátor Botond hermit

PROJECT TITLE

RO Titlul proiectului în Engleză HU A projekt címe SRB Naslov projekta

Pauline Monastery

BUILDER

RO Constructor HU Építész SRB Graditelj

Impex Aurora

PROJECT LOCATION

RO Locația proiectului HU Projekt helyszíne SRB Lokacija projekta

Hargitafürdő, Baile Harghita

BUDGET IN EUROS

RO Buget în euro HU Költségvetés euróban SRB Budžet u evrima

777000

PHOTO CREDITS

RO Credite foto HU Fényképek hitelei SRB Foto krediti

Biri Balázs, Lázár Csaba

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE

RO Descrierea proiectului în limba maternă HU A projekt leírása a pályázó anyanyelvén SRB Opis projekta na maternem jeziku

A ház egy magashegyi kis remetközösség otthona. Akárcsak egy tojás belsejében annak magja, itt is a szerzetesi létforma lényegét képező kápolna körüli lüktet és kereng az egész térszövet. Így a ház nem csupán a lakozás tere, valamiképp messze túlmutat önmagán. Erdélybe történő visszatelepülésekor, az alpesi környezetben álló egykori bányatelepülésre, Hargitafürdőre esett a pálos rend választása. Szerény fatemplom és a mellette álló jellegtelen plébánia párosa mellett, meredek erdős helyszínen, sokemeletnyi szintkülönbséget kellett áthidalnia a program szerinti remeteháznak. A matematikai képlet egyszerűségig leltisztult alaprajzi- és térszervezeti képletben, „ház a házbán” módon kapcsolódnak össze az erős mag (kápolna-könyvtár-konyha-túztér) oszlopa és a köré szerveződő szerzetesi cellák. Mindezeket a hideg alpesi táji adottságok közepette egy belső kerengő gyánánt köti egységbe a hatalmas spirálba sodort, félemeletekkel szervezett torony. Végtelen hosszú és léptéke okán ez egyben a remete létforma téren és időn túlmutató képlete is. A nyers deszkalenomatú látszóbeton épületben durván meszelt téglafalak választják le a cellákat. A belső mag karéjos határoló beton burka, külső-belső térsorok finom tónusainak izesülését szűli. A térfontai drámai haptikus

valósága annak lüktető minőségével és sajátosan emberi léptékekkel párosul. E méretet megtörő égre tekintő kápolna íves opeionja egy hatalmas kifordított zsinidely paraboloid ami az isteni és emberi optikák sokrétű misztikus egybefonódását idézi. A torony szerű építmény legfelső szintjén, a klauzúrától jól elkülönítve, az impozáns tájra tekintő, hatalmas vitrinnel koronázott tér szolgálja a zarándokok fogadását. A kapcsolódásnak eme közösségi tere az egykori emeleti oratóriumokra emlékeztetően szolgálja a vendégek elkülönülő részvételét a szerzetesi szolozmákon és liturgiákon. Az épületet határoló réteges külső színes beton burok a helyi altalaj litológiai rétegződések kivételése. Emé egy-föld tükröződés szintén a remete lét tengelyét hivatott megidézni. Az épületet hídok keresztül lehet megközelíteni ami egyértelmű kapcsolódást és egy másik szférába történő átjutást sugall. Anyagi kotrasztok szunnyadnak benne: hideg mivoltában meleg, impozáns méretében emberi léptékek fészkeszerű, ipari megjelenésében mívesen gondozott és lakajos, kortárs mivoltában ősi és időtlen. Egységes, markáns rezgése és ezzel együtt járó akusztikai fonja össze a használó remetközösséget.

The house is the home of a tight hermit community in the high hills. The core of the building is the chapel, like the yolk inside an egg. This is the essence of the house. The monastic life pulsates and circulates in the spaces around it. Thus the house is not only a space for dwelling, but in some way transcends itself. The Pauline Order chose to return to Transylvania, in the former mining settlement in the Harghita mountains, in an alpine setting. The hermitage, with its modest wooden church and adjacent nondescript parish, had to negotiate a steep site with a significant elevation difference. The strong columnar core (chapel-library-kitchen-heating center) and the monastic cells around it are linked in a "house within a house" formula. The spatial organization and the layout is clear like a simple mathematical equation. The cold alpine climate explains the internal cloister circulation. Because of its quasi infinite length the spiralic tower represents the existence of the hermit's that transcends space and time. Roughly whitewashed brick walls separate the cells in the interior of the raw exposed concrete building, with the imprint of the plank used for the formwork. The inner core, a concrete shell with a fluted boundary, gives rise to a subtle articulation of tones of space between the outer and

inner rows. The dramatic haptic reality of the space row is matched by its pulsating quality and a distinctly human scale. The curved opeion of this scale-breaking chapel looking up to the sky is a huge inverted shingle paraboloid evoking a multifaceted mystical convergence of divine and human. At the top of the tower, well separated from the cells, is the reception area for the pilgrims, with a huge window overlooking the landscape. This communal space of connection, quoting the former upstairs oratories, serves to separate guests from the monastic liturgies. The Coloured concrete envelope, poured layer by layer, bordering the building is an abstract projection of the local subsoil lithology. This sky-ground reflection is also intended to evoke the axis of hermit existence. The building is accessed on a bridge, a clear connection and passage to another sphere. The building works with contrasts: warm in its coldness, imposing in its nest-like human scale, carefully manufactured in its industrial appearance, ancient and timeless in its contemporarity. Its unified, distinctive vibration and its concomitant acoustics weave together the hermit community.